

на світовому овиді

Західна керенщина

Тяжко позбутися думки, що Західний світ, не має ясно виробленого пляну політики супроти Росії, ні свідомості неминучого конфлікту з нею. Майже всі до теперішні посушення політичні Заходу в тій політиці, буди принагідними реакціями на удари Кремля: ударив на Персію, захопилися ратувати Персію. Загрозив Туреччині — поспішили на поміч їй або Греції. Почала Росія пресову кампанію проти західних держав в Німеччині, і німецькій пресі дали право у Західній змузі виступати проти комунізму. Почали комуністи явно революцію у Франції — почав і уряд думати над спеціальними законами проти їх акції і т. п. Таких прикладів багато, всюди ініціатива в руках Сталіна, і всюди, по стороні Заходу лише принагідна реакція, без передуманого пляну, без ясної цілі.

А головню, з укріплено думкою якось удобрухати Москву, якось одурити себе, що всеж таки можна з нею найти спосіб помиритися. Всюди хитлива тактика, що на сході давно здобула собі славнозвісну назву „керенщина“ від неfortunного прем'єра демократичної Росії який хотів укріпити державу, благаючи слізно вояків і дальше її боронити, приглядаючись підготовці революції большевиками. Щось подібне діється тепер на Заході. Пригадуєте, який пекельний вереск здійняла Росія, як уперше виступив Черчілль з натяками на західний блок? Тепер Москва вже ліпить свій балкансько-середньо-європейський блок, а Захід спокійно приймає це до відому, навіть особливої реакції у пресі не слідно... Мойше Снег бувший начальник Гаганини, дефинований на воєнного міністра плянованої жидівської держави, заявляє на пресовій конференції в Єрусалимі, що „головною підставою нашої заграничної політики мусить бути наша приязнь з Росією“: І західні

держави, в момент коли большевики горячково приготувляють свою революцію і наступ готовно на британську імперію, — віддають в „руки большевикам та їх приятелям сїоністичним, таку ключеву позицію на середземнім морі як Палестина... В момент наступу большевизму на Близький Схід, мобілізує захід проти себе многоміліонний мусульманський світ... У Франції комунізм організує державний переворот, так само як в Італії, а уряд французький дозволяє на приезд до Франції італійського агента Толіяті, щоби разом з Торесом, що вернув з свіжими інструкціями з Москви, краще організувати соціальну революцію і знищити республіку, але ці особи та їх партія — нетікальні... Комуністи у Франції мордують, палять, роблять акти саботажу, кличуть армію зрадити республіку, а в уряді їде завзята дискусія, чи можна ухвалювати проти них дуже драстичні закони; з трьох міністрів, які тепер ратують Францію, Шумана, Масра і Моха, останній навіть загрозив димісією, коли уряд заостро виступить проти комуністичної каналії... Комунізм диківдус демократичні і соціалістичні партії в своїм терені, а конференція 2-го соціалістичного інтернаціоналу в Амстердамі, боїться виступити отверто проти акції Сталіна, боїться навіть назвати по імені плян Маршала, щоби не зразити большевників, і приймає до свого середовища замаскованих комуністів, болгарську і польську соціал. партію, яким Москва вназі приказала грати роллю соціалістів...

І, всі оті неfortunні посушення всі старання якось не загострювати стосунків з Московією, навіть, коли вона — як у Франції — хапає націю за горло, — абсолютно не ведуть до сподіваної цілі, лише осмілюють Москву, прискорюють темп її агресії і загострюють її апетити. На прикладі палестинської політики, політи-

НАРАДА 4-х В ЛОНДОНІ

Як і належало сподіватися, нарада 4-х міністрів закордонних справ в Лондоні не може зійти з мертвої точки, мимо погоджень в деяких дрібничках, як допущення Пакистану до ООН., справа німецької власності в Австрії. Основні проблеми, на яких спеціально залежало Англії, як економічна єдність Німеччини і австрійська проблема (евакуація чужих армій, пароліштво по Дунаю і пр.) навіть ще не дискутувалися. Молотов, очевидно, перетягє наради, очікуючи чим скінчиться зариджений, на приказ Москви, комуністичний наступ у Франції і в Італії. Навітаки; Маршалові спішно представити свій плян відбудови Європи ще за цієї сесії Конгресу і тому на Нараді певно приїде до острих сутичок між ним і Модотовим.

Росіяни в Дельгі

Перший російський дипломатичний представник в Індустані має незабаром прилетіти до Дельгі. Весь найвищий поверх одного крила Готель Імперіаль реєквізионовано для російського посольства. Послом має бути К. В. Новиков, був. советський представник при Австрійській Комісії 4-х, що недавно радилу у Відні.

Незабаром, певно, почусмо про індуських Дюкльо і Торесів, ну і про „дипломатичну“ діяльність п. Новикова, подіну до діяльності його недавнього колеги в Канаді.

ки французького уряду, соціалістичного інтернаціоналу і т. п. видно, що керенщина ще не вмерла; видно, що Захід огорнутий якимсь параліжком думки і волі, страхом глянути неминучій дійсності в очі.

Не цього чекають нарада Європи! Вони чекають ясного, острого, мужнього слова, яке збилоблиху з московського агресора і відкинуло московську навалу назад. Чекають слова, якеб зрозуміла Москва.. Чекають на людей, які хотілиби і могли вратувати нашу цивілізацію від остаточної загибелі.

— в.

ПРОТИРОСІЙСЬКІ НАСТРОЇ В ЗСД. ДЕР. А МЕРІК І

В сенатських дебатах, сенатор Нольд, який щойно вернув з подорожі по Європі, заявив, що єдиним експортом Росії є страх і терор, і зажадав припинення усякого вивозу машин предметів експорту до СССР. Рух за припиненням вивозу до Росії в ЗСД, очевидно зростає. Трумен освідчив, що першенство матиме експорт говарів, призначених для господарчої відбудови Зах. Європи.

ПРИГАДКА МАРШАЛА МОНГОМЕРІ

Бачлячи в своїй інспекційній подорожі по півд. Африці, в Блемфонтені, маршал Монгомери освідчив на однім прийнятті, що хоч він не є ієспістом, але „мусимо бути обережними, мусимо забезпечити себе на випадок, колиб з'явився якийсь новий Гітлер або инший божевільник, бажаючи піхнути світ в страхіття нової війни“.

ФРАНЦІЯ В ОБІЙМАХ КОМУНІСТИЧНОГО ХАОСУ

У Франції шаліє горожанська війна. Серед галасливої обетрукції комуністів, парламент уділив урядові півновласти, покликано 80,000 рекрутів. Разом уряд матиме до 400,000 збройних сил щоби опертиса комуністичній спробі державного перевороту. Крім того, в законопроекті передбачені великі кари за порушення „свободи труда“ і за підкожування до повалення існуючого режиму. Рівночасно уряд ухвалив деякі уступки страйкующим, підумовою негайного повороту до праці, але переговори між урядом і СЖТ. (Ген. Конфед. Праці) зірвані. В парламенті був. прем'єр Даладіє, який в 1939 поставив комуністів поза законом, заявив, що приказ саботувати плян Маршала отримали Дюкльо і Торес з Москви. По країні шириться повільний страйків, саботаждів і сутичок між поліцією і комуністами.

ПРИСЛАЙТЕ МАТЕРІЯЛИ ДО РІЗДВЯНОГО ЧИСЛА УКРАЇНСЬКОГО КЛИЧА!

ТИПИ УКРАЇНЦЯ

11

До остійців в літературі належали-би такі типи, як Квічин Шельменко, Гоголівський Чічков, або ті, кого звав Шевченко „блюдолизами“, „нявками“, „підлимми рабами“, „донощиками і фарисеями“, „свинопасами“.

Тип остійця мав досить представників і серед української інтелігенції останніх 50-ти літ.

Мас своїх представників в українській людності її раса середземноморська. Простір її-це Пірнеї, частина Франції, південь Італії і Балканського півострова й степова (понтійська) Україна. Медитеранці бистродумні, запальні, пристрасні жадібні змін, закохані в житті як у грі або в театрі, винахідливі, талановиті, природжені змовники й революціонери, романтики й ідеалісти. Люблять кольори, барву, форму. Гордять грошима, добрі промовці й проповідники, мистці і поети. Коли у нордійця стрічаємо спокій і певність себе людничину, у остійця-метушливість мурашки, у динарця впертість вола, то у медитеранця бачимо експанзивне захоплення улюбленою працею. Це несукійна, завзята раса. Її типовими представниками називають учені Тартарена Жіль Бляза, Фігаро, Льюїолу, Саванароло. У нас я назвав-би Вишнеського, Сірка, Юрка Тютюнника, Хвильового. В громадсько-державним життю медитеранці-цінні постаті, прокладачі шляхів новим ідеям, картаючі пророки, обновителі моралі апостоли бунту проти згнилих форм ладу, організатори духового життя нації на полі ідеології, церкви, мистецтва, політики.

Найменше мабуть представлена в теперішнім українстві нордійська раса. Фізично-це люди високого зросту, ясного волосся, синіх очей, довге обличчя, простий ніс, стрункі й тонкі, вистрілене наперед підборіддя, червоноувата шкіра лица. Поширена ця раса найбільш в Скандинавії, Англії, Півн. Німеччині і Франції, її психічні прикмети-прикмети державнотворчої раси-острозорність, правдолюбність, витривалість, сила волі, здоровий осуд, лояльність („фейр плей“), любов до ладу, певність себе. (Беддо). Нордієць сталий у привизнаннях, не любить кається ні ошати. Власну свободу цінує понад усе, має зрозуміння до величю, не дає себе хутко декорувати недолі, твердий у лихий години, (Мак-Лін). Є це людина з почуттям власної гідності, шти-

вна її резервована (Арбо). Він отвертий, мужній, лицарсько-безкорисний, з високим почуттям обовязку, скупий на слова, не хутко заприязнюється, безкалісний, незнас „сердечної теплоты“, Англіїці до їх духових прикмет зачисляють „одасити“, „джок ов батл“, „джініос ов агресшен“ в службі доброї справи, „безстрашність в слові і в чині“.

Не товариський, замкнутий в собі, паує над настроями, має талант, творення історії. Любить гру, може бути очайдушновідважним, невгнутий волею й обачний. Повний дадекосиглих плянів, організатор карколомних підприємств. Підноситься над іншими в усім: у творчій, у героїчній, в злочинній (Сендборг). Ця панська раса має потяг до активного формовання оточення, волю влади і чисто вікінгівську любов моря. (Б. Пір). За іншими авторами є це раса „творчої сили“, що з собою світами розносила мистецтво, світогляди, винаходи, будувала чудові будівлі і держави; геройська раса, що посідає дух домітера („домітерін спірит“), „має далечину в душі“, лютя в далеке-до святої ріки Гангу, „Дону шоломом іспить“, Любить давати світові свої закони, свою правду.

Нордійцями є козацькі герої Шевченка, які „вміли панувати“. Багато нордійських духових первнів мала в собі блискуча доба старої Київської України, почаста козацька доба. Прекрасний тип нордійця дав Гоголь в лицарській поставі пана Данила (в „Страшній Помсті“), Остапа. В протилежність до брата, який мав „живіші почуття“, був „більш вигадливий“, Остап—„ніколи не зрадив товаришів, дусив в собі суворо всі інші почуття крім вірності і гуляння, мабуть про ніщо инше й не думав“. В протилежність до Андрія, який „поринав у чарівну музику куль і шабель, не знав, що то значить думати або обчислювати задалегідь свої і чужі сили“, Остап—„ні разу не стративши зимної розваги, не збентежившись ніякою пригодою, з спокоем майже несприродним для 22-літнього хлопця, уміть міг зміркувати всю небезпеку і знайти спосіб вийти з неї“. Його відвага „нагадувала відвагу льва“.

Ті-ж самі прикмети, що в волювницькій фаху, виявляли ці дві раси і на інших полях-в родах державних мужів, провідників і т. п.

Обидва, середземноморець і

З ПРЕСИ ПРО УКРАЇНУ

Не за Україну

а за Іі ката

Російська „Правда України“ приписує хвалебну статтю про Москву, почваючи українців, що повинні її любити й шанувати. Насамперед тому, що „окупована ворогом Україна боролася за щастя советської отчизни“. А дальше, тому, що й Тичина писав, що на Україну — „з Москви на неї летється світ“, та що України „рідний брат“ — є „богач з Москви“. Первомайський теж десь пригадав, що — „без смертям своїм ти і нас окришила Москва“. Ну, і Шевченка не забула часопис помянути не злим тихим словом, бо і той ніби то був задивлений у „свет Москви“.

Як Шевченко відносився і до тих, що мусіли битися за Москву, і до Тичин свого часу, про це знайдемо у самогож Шевченка. А нам це буде наука! Цеж до свого приятеля, українця Якова де-Бальмена що згинув на Кавказі в російській армії, писав поет:

„І тебе загнали, мій друже єдиний,
Мій Якове любий! Не за Україну,

А за іі ката довелось проліть
Кров добру, не чорну; довелось
запить
З московської чаші, московсь-
ку отруту.“

Ось як дивився Шевченко на вимушену боротьбу українців за „общес аттчество“!

Є в нього вказівка і що до тогочасних Тичин; як повертає з заслання в „Щоденнику“ він пише під 1857 р: — „бачу на безкраїх аркушах „Рускаво Інваліда“ безкраї вірші українською мовою.

...Пригадую, що то було огидне підслухування російській армії. Ба, подумав собі, чи не мій оце приятель так визначається? Див-

нордієць, погорджували динарцями, називаючи їх „броварниками, вівчарами і бабями“ (Гоголь), які лише про особисті справи дбають, обидвох їх разила розризаюча форму буйності або волювність динарця або медузача безформеність остійця, як простацтво. Навпаки, окресленість медитеранця і нордійця разять остійців і динарців, які в оформленості останнього бачуть „штивність“, в першого — „театральність“. Остійці, які не в силі „за правду пресвяту і за свободу“ стати, — тих, які це роблять, звуть „проявами“, „дурними оригіналами“ або „жордовими“, („Юродивий“ Шевченка).

Коли пропустимо перед духовим зором нашу історію, то побачимо, що в доби взлету, провідну роль завше грали нордійці й медитеранці з домішкою динарців; територіально-Київщина і Степ. Козацький взлет вийшов

люся: справді він, А. Чужбинський! Так ти, мій голубе, живий і здоровий, та це і підлизуватися навчився. Бажаю тобі доброго успіху на цій ниві, але не бажаю стічатися з тобою“.

Даремно, отже, сталінські прислужники притигають, як свідка і учителя їх спідлення, — Шевченка. „На цій ниві“ — як бачимо — він з ними не стрівся!

Поляки-про УПА

Польський тижневик „Лех“ в Мюнхені, помістив доволі обширне звідомлення з останнього рейду УПА.

З'ясовуючи зокрема дуже докладно й правильно роллю УГВР, пише; „Бої УПА, що їх ведеться безпереривно майже від чотирьох років — становлять вислів визвольних змагань українців з силами окупантів. Відділи УПА дали численні докази великого героїства й патріотизму. Тому й за цією акцією слідкують з великим заінтересуванням західні держави, а теж поляки на еміграції.“

З СВІТОВИХ ПОДІЙ

Нова московська „федерация“

Де-які лондонські часописи доносять, що Сталін не марнував в Сочі часу, лише мав спільну нараду з Дімітровим. Там постановлено створити з скоунізованих країн Східної Європи нову „федерацию“, тісно звязану з Москвою. Насамперед має повстати Болгаро-Югославська держава з столицею в Білгороді. Інші сателіти будуть прилучені пізніше. В останнім тиждні „маршал“ Тито відвідав Софію, а угорський прем'єр Динес — Букарешт. Між Тітом і Дімітровим заключений, на 20 літ, пакт приязні, взаємної помочі і кооперації. В шопці брало участь і болгарське духовенство. В своїй промові.

безперечно зі Степу, з Понтиди. Січ, Запоріжжя, зродили його, в них народилося духове ядро нової шляхетної касты козацтва. Вони, закохані в простори, в море і в степи, через Байду-Вишневецького і інших нащадків київської правлячої верстви, всмоктали в себе буйний розгін, і стару державну мудрість нашої землі, надали їм блиску довкола нашого вічного міста; вони-не „городовики“. В них скорше віджили традиції понтидоходців Святослава та Володимирів; вони, степовики, не динарсько-отяжілі й розкохані в земних розкошах „городовики“. Державно-творчим елементом в нашій історії були головню ці два типи-нордійський і медитеранський, є вони також і теоретично, приймаючи під увагу їх психічні складники

(з „Духа нашої Давнини“ —
Д. Донцова)

згадав Тито і „братні народи“: Польщу, Чехію, Угорщину й Румунію, і закликав їх, разом з болгарями і югославами, „здійснити справжню демократію“.

„Товаришка“ Паукер, румунська комуністична Пасіонарія і міністр закордонних справ, повідомила в промові, що всі згадані вище „народи“ (цебто їх комуністичні папи) „потраплять спільно боронити свою свободу і незалежність“. Знаючи значіння комуністичних „лозунгів“, не можна сумніватися, що цею шопкою Москва монтує новий „ударний“ блок для політичної (а згодом і іншої) офензиви проти ще не уярмлених народів Європи. Річ не рівнож в Софії ігнорувати постанову про створення Балканської Комісії ООН.

Одним словом, слава Гітлера не дає спати Сталіну, який заохочує будувати свою „нову Європу“. Мабуть з тим самим вислідом.

Банкrott 2-го інтернаціоналу

Нарада соціалістичних партій в Амстердамі скінчилася повною невдачею, завдяки зудару комуністів з некоммуністами. Було представлено 20 країн. Поляки, голландці й скандинави загрозили виступом з нарад. В шуканні безвидного компромісу, нарада боялася навіть назвати план Маршала його дійсним ім'ям. Бритійська делегація старалася досягти порозуміння, але його не досягнуто. Соціалісти згід з совєтської окупації йшли за вказівками Кремля. Нічого дивного, що при такій стані річі був відкинтий проєкт створення соціалістичного анти-Комінтерну. Американські соціалісти фігурували лише як „гості“. Конференція довела зайвий раз, що міжнародний соціалізм, як зброя проти агресивного комунізму - не є поважним чинником.

Остра виміна нот між Францією і Росією

У відповідь на жадання Богомолова - совєтського посла у Франції, увільнити 19 арештованих росіян, які брали участь в протиурядовій саботажі і тепер видаляються з Країни, французький уряд відповів острою нотою, в якій заявив що Франція є суверенна держава та що не є дипломатичним звичаєм інформувати чужі представництва про заходи, які держана робить в справі небажаних чужинців. Остання завага відносилася до протесту Богомолова, чому його не повідомлено про видалення росіян. В Німці французька поліція арештувала російського генерала Постоцького і наказала йому негайно покинути Францію.

НА ЗЕМЛЯХ УКРАЇНИ

3.000 „апостолів“ Комінформу для України

Центральний комітет ком. партії має розіслати по всіх областях 3 000 пропагандистів, які познайомлять українське населення з завданнями Комінформу та міжнародним значенням варшавської конференції.

„Не те Закарпаття, що було колись...“ — Так закінчив свою промову передвиборчої агітації голова Обкому та депутат до Верховної Ради УРСР Іван Туряниця. Підсумовуючи осягнення совєтської влади на Закарпатті, згадав він також, що „багато гірських сіл, зліквідовано, а гуцулів переселено на доли, бо в горах вони не мали з чого жити...“ Оповідав теж, як „добре та щасливо“ закарпатські гуцули почувуються на долах.

Кандидують „кращі сини народу“. — В цілій Україні почалася підготовка до місцевих рад трудящих. Крім преси, радія, кіна, окремих концертних бригад, беруть участь у кампанії теж десятки тисяч агітаторів-пропагандистів. На списках кандидатів, перші місця займають: Сталін, Молотов, Берія, Жданов, Маленков, Кагановіч, Булганін Хрущов та другі совєтські можновладці. Далі йдуть старим звичаєм, різні стахановці.

160 нових колоспів упродовж місяця. — За минулий місяць було створено у Львівщині понад 160 нових колгоспів. В околиці Красного є вже 17 колгоспів, з того 14 організовано в жовтні-листопаді.

Найбільше діяльності проявляє район Новий Яричів, у проводі якого стоїть комуністичний діяч Барабаш, що впродовж короткого часу зорганізував 18 нових колгоспів.

Відбудовано львівську радіостанцію. — Львівська радіостанція відбудована вже до того ступня, що її аудію можна слухати вже і в Німеччині. Працює вона на передвоєнній довжині хвилі (середній 375 м.) Радіостанція працює тільки в годинах 5 — 7 і 17 — 19. Звичайно передає статті з львівських обласних газет (5, 15 год.) та останні вісті (17, 15).

Українців з Румунії виселяють. — Всіх українців, що мешкали на території, яка увійшла в ринці сьгоднішньої Румунії, переселено до УРСР. Частина з них переселена на Буковину, де переселенців порозміщувано по колишніх німецьких господарствах, що їх згуртовано в колгоспи.

З УКРАЇНСЬКОГО

ЖИТТЯ

ЗІЗД ЦПУЕ

В днях 14-16 листопада ц. р. відбувся у Баварії з'їзд „Центрального Представництва Української Еміграції, ЦПУЕ. Цей з'їзд був докінченням перерваного 2 травня ц. р. II-го З'їзду ЦПУЕ в Регенсбурзі. В Регенсбурзі проходили всі наради під знаком гострих зудар'в двох політичних течій, симпатиків УГВР і симпатиків КУК; наради з'їзду в Ділінгені проходили під знаком компромісу. Новими членами керівних органів обрано представників обох груп.

Компроміс двох груп на відтінку ЦПУЕ являється дуже відрадним явищем. Наші еміграційні політичні діячі, дійшли нарешті до розуміння, що принайменше на відтінку загальноукраїнських організацій мусить бути співпраця всіх українців, не дивлячись на партійні погляди.

Особливе признание належить групі симпатиків УГВР, яка, маючи на з'їзді абсолютну більшість, як виявляли перші голосування, дала примір пошанування волі меншості й пішла тій меншості на уступки в ім'я єдності.

Вибрано; голова ЦПУЕ — ред. Василя Мудрий, заступник голови — проф. Михайло Встухів; заступник голови — о. др. Іван Грицько; головний секретар — Д-р Никифор Гріняк.

Конференція в Лондоні

В днях 29-30 листопада ц. р. відбулася в Лондоні широка конференція представників українських робітників, що прибули на працю до Англії. Конференція була зкликана з ініціативи ЦУДБ і СУБ; поважне число представників, що взяли участь в конференції, було найкращим доказом, що справа налагодження українського життя на терені В. Британії, є найголовнішою ділянкою для українських робітників.

Майже всі представники, які мали можливість зreferувати стан і потреби тих робітничих груп які вони заступали — підкреслювали недвозначно, необхідність розбудови українських центральних установ, щоб вони могли охопити цілість українського життя, а головне в ділянці культурно-освітньої праці, правної охорони потреб робітників, опіки над їх родинами, релігійної опіки, виховання молоді (Пласт, СУМ), розбудови української преси і видавничої діяльності і т. д. Представники СУБ і ЦУДБ насвітлили стан і

Петро Гатьмапєць

К И І В У

Стоїш, як пам'ятник сторіч в стінах стоїш, неначе мятар, а над Тобою темна ніч, а над Тобою згубний вітер!

Дарма! Та вітряна зажерь Тебе на порох не розтерла, Ти і досі велічю не змер, як і ВОНА іще не змерла!

Стоїш задивлений у даль бронзовим погрозом Богдана гамуєш орд азійських шал, лякаєш фауста й султана.

Стенів розлогий буйний шум княжим хрестом благословляєш і світлу тайність своїх дум лише Дніпрові довіряєш.

Тепер, в загравах п'яч пожеж, у безощаді буревіїв, в горячій пристрасті Тв ждеш від нас торжествених обіймів.

І вір, ми прийдем! Знову Тв омолодієш нашим духом і буднів зоряні світа Тебе покійно будуть слухать!

вимоги ЦУДБ а головню СУБ-у, який чимраз більше набирає характеру представництва збірного громадського українського життя на терені В. Британії. Дуже цінними були звідомлення представника СУБ-у на округу Йоркшир - п. др. Фондака. За його дотеперішню оживлену діяльність в цьому окрузі належить йому повне признание, як рівнож підкреслені ним вимоги українського громадянства від центральних установ — з одної сторони, та обовязки і активність українського громадянства — з другої сторони, находили одобрення всіх учасників конференції. Брак часу, як і дещо нерівномірне і не вповні підготоване розп'ясування конференції, обмежило можливість бодай коротких висловів, побажань всіх представників, дискусій та відповідно опрацьованих самою конференцією плянів і побажань на найблищий час діяльності. Але помямо все-го відбуття конференції, напевне принесе оживлення діяльності серед українського громадянства, спричиниться до об'єднання його в СУБ-і та включить до активної участі в українськй житті на цьому терені. Знова перед центральними установами (СУБ, ЦУДБ) ще більш яскраво виринас відповідальність за обовязки що їх накладає українське громадянство на представників, організованого укр. життя на терені В. Британії.

— н.

За волю України

З Відня повідомляють, що при переході австрійського кордону згинув біля Вінер Нойштадт священник О. Радьо, з Перемиської Дієцезії, який з малою групою вояків УПА переходив до Австрії. Разом з ним згинув ще кількох стрільців УПА.

Читайте і пошируйте УКРАЇНСЬКИЙ КЛІЧ

Поділ Палестини може викликати війну

33-ма голосами проти 13-ти (10 стрималося) Загальні Збори Об'єднаних Націй ухвалили поділ Палестини на дві держави: арабську й жидівську з міжнародним містом Єрусалимом. Арабська делегація, на знак протесту, покинула сесію наради. Особливо цікава ця постанова тим що ООН прийняло її в супереч з означеним бажанням арабської більшості країни і взагалі арабсько-музультманського світу.

Цікаво теж підкресляти, що найбільш зацікавлені країни-як Афганістан, Єгипет, Індія, Персія, Ірак, Греція, Ліванон, Пакистан, Сирія, Саудівська Аравія, Туреччина і Ємен, — голосували проти ухвали. Ця остання перейшла голосами таких країн, як Гаїті, Ліберія, Люксембург, Панама, Норвегія і т. п. Це вказує на абсолютну нездібність ООН. рішати такі важливі проблеми, як Палестинська і інші, що стоять перед нею.

Збори вибрали Комітет (Болівія, Чехія, Данія, Панама і Філіппіни) який перейме від англійців країну, коли ці її евакуюють. Яким способом цей Комітет переведе в життя постанову, не відомо, бож ООН. не має своїх збройних сил, а Араби грозять бойкотом.

Жиди бурхливо виражають свою радість, хоч очевидно, уважають постанову лише за перший крок до захоплення всієї Палестини і до економічної пенетрації всього Близького Сходу. Арабська Найвища Рада, яка стоїть в порозумінні з Муфтієм, зарядила триденний протестаційний страйк і загальний бойкот жидів. Др. Гусейн-Каліді, секретар Ради, заявив, що Араби уважають постанову за виповідження війни. В Гаїфі, Яффі й інших містах прийшло до арабських демонстрацій і нападів на жидів. Слово „Джегад“ — священича рійна у всіх на устах. В Дамаску три самоходи американські були спалені арабами, які хотіли теж демонструвати і проти советського посольства (СССР. голосував за поділом теж) але були затримані поліцією. Мурза Бей Алямі, директор арабського Офісу в Лондоні заявив, що своєю постановою ООН. остаточно поставили протя себе арабів і жидів та що війна між ними неминуха.

**ПІДДЕРЖУЙТЕ УКР. КЛИЧ
ЦРИЄДНУЙТЕ НОВИХ ПЕРЕД-
ПЛАТНИКІВ І ЧИТАЧІВ!**

Our English Column

IN FIGHT FOR UKRAINE'S FREEDOM

An interview with the members of raiding detachments of the Ukrainian Insurgent Army UPA in Czechoslovakia and Austria.

/UPS/—The correspondent of the Press Bureau of the Foreign Representation of the Supreme Ukrainian Council of Liberation made an interview with the members of raiding detachments of the Ukrainian Insurgent Army UPA in Czechoslovakia and Austria who had now passed into the territory of Western Europe. Here we give his impressions: "Most members of UPA whom I had the opportunity to interview are the fighters and officers with a long insurgent experience. Some of them had been in UPA since the beginning of existence of this underground army and participated in insurgent actions against Nazi Germans as well as in raids in Central and Eastern Ukraine during the time of German and Bolshevik occupation of Ukraine. Hard experience of the last five years as well as the hardness and vigour of the skilled Ukrainian insurgents—fighters for freedom of the Ukrainian people against their cruel oppressors are reflected in the faces of the interlocutors, but their moral condition is very hard.

The interviewed officers and fighters of UPA belonged to different insurgent units which at the times of German occupation of Ukraine operated in the area of B. By summer, 1944, when the Germans were driven from Ukraine, they utilized the German retreat to gather for its own use as many weapons as possible. By winter, 1945, these units passed into the area of S. Avoiding the battles with Red Army, they distributed leaflets among Red officers and soldiers and summoned

them to fight for Independent Ukraine. By summer, 1945, in consequence of the big Red offensive launched against the Ukrainian Insurgent Army UPA in the Sub-Carpathian region — Khrushchov-Ryassny offensive,—the units in question came back on the territory West of the Caron line and operated in the area of B.—B. along the river S. The principal objective of these operations was the protection of the Ukrainian population against the terror of Red Polish "Security" troops which had the task to deport the Ukrainian population to the Soviet Union.

After the assassination of General Walter-Swierszczewski who fell in fight with Ukrainian insurgents on March 28, 1947, the Red Polish Warsaw government decided to liquidate UPA. It concluded a mutual agreement with the Soviet Union and Czechoslovakia with the purpose of common combatting the UPA and began the direct action against Ukrainian insurgent forces. Red Polish military forces had been considerably strengthened in the sector of operations of above said units and had been proceeding to an attack. After a fierce struggle a part of above said units was forced to withdraw in direction of Beniowa-Sianki, in the triangle of Slovak-Polish and Soviet frontier and tried to cross the Soviet border into Ukraine. Unfortunately it was impossible because the great number of Soviet troops secured it and soon entered into action against the main forces of the Ukrainian insurgents which were assembled in this area. They were attacked by the combined Soviet-Polish-Czechoslovak forces, in co-operation of the Air Force and tanks and were encircled. Many battalions of the Ukrainian Insurgent Army UPA succeeded after heavy battles in breaking through enemy encirclement. Some of them turned in forced night marches to the North and passed into Ukraine

through the Bug river, near Nagy-Bereznia. Some battalions filtered to the West and crossed the Polish-Czechoslovak border in June, 1947, after heavy fighting with Red Polish military troops which tried to stand in way of the withdrawing insurgent battalions.

The 1434 kms. long march of insurgent battalions through Soviet controlled Poland, Czechoslovakia and Austria lasted more than three months. During this march the Ukrainian had 22 encounters with Polish and Czechoslovak forces—the insurgent company of the commander N. In this march the Ukrainian insurgents suffered considerable casualties in killed, wounded and missing.

The interviewed officers and fighters were unformed, well armed and well equipped. They had machine guns, tommy guns automatic rifles, machine pistols and hand grenades. Ammunition equipment was sufficient. All weapons were of Russian provenience. Some of the officers and fighters are distinguished by high insurgent decorations.

From the time of leaving Ukraine to the time of reaching the Western zones the problem of providing the Ukrainian insurgent units with food had plagued their commanders. In Slovakia, the Ukrainian insurgents had full support of the Slovak population and got the food in considerable quantities. In Czechia and Austria the insurgents had to pay for their food. The insurgent units were sufficiently supplied with money by the Intendancy of the Ukrainian Insurgent Army, UPA.

During their stay Ukrainian insurgent distributed leaflets in Czech and Slovak language explaining that the action of UPA is directed against the Communists in general and summoning the Czech and Slovak population to the common fight against the Communist oppressors.

Що буде з Святими Місцями?

Колиб Палестина справді була поділена на дві держави, арабську й жидівську, насувається важке питання: в чіх руках будуть Святі Місця? З цього приводу, Др Гарбат, Йоркський архієпископ, пише в своїм пастирським посланні:

„Ми не можемо спуститися на те, щоби жидівська держава забезпечила відповідну охорону або безсторонню справедливість християнам і арабам. Гідна пожалування нездібність Жидівської Агенції, навіть тепер, запобігти жорстокому й підступному мордованню наших юнаків-вояків, виправдує країну тривогу, яку ми відчуваємо, читаючи домагання Агенції, щоби більша частина Єрусалима дісталася під жидівську державу. Загально припускається, що британці евакуюють Палестину в найближчій часі. Заким це зробимо, мусимо настояти на тому, щоби Єрусалим, як цілість, був переданий якійсь міжнародній владі. Сподіваємося, що тій же владі мавби бути переданий Назарет“.

Гангстерські методи Совтів

Часопис доносить, що пориванні людей в Німеччині триває

дальше. В Берліні шезли журналіст Фріде і студент Кінцель, обидвос телефонічно візвані відвідати знайомих в російській Смузі.

ВУЛИЧНІ БОІ У ФРАНЦІЇ

Завзяті бої між комуністами з одної сторони і поліцією й військом, точуться по цілій Франції. Комуністи всюди намагаються захопити ключові позиції і фабрики, щоби не допустити до праці робітників, що до неї масово повертають. Від копань на півночі аж до Рів'єри, від Бретанії і Бордо аж до східних міст ідуть заворушення, сутички й саботажі. Інші сутички відбулися в Валансі, де були забиті й ранені. 40 осіб було раєно в Ніці, де прийшло до сутички між комуністами, летучою гвардією і марокськими стрільцями. Сильні сутички в Каннах, Клермон-Феррані і Бордо.

На прес-фонд У. К. зложили:
Г. Дяків - 8 шил.
М. Антоняк - 10 шил.
Жерводавцям щира подяка.

ШУКАЮТЬ

Вуйка Івана Шуля і односельчан з пов. Ярослав село Рудка - Іван Крачковський. Відзиватись до Ред. У. К.

Братів Михайлів Вавринів, ур. в 1923 і 1924 роках з Берестя п. Самбір, були в Укр. Дивізії—пошукує Ваврин Осип, У.М.С.А. Agr. Host'el, Tannadice, Nr. Forfar.

Рідних і знайомих, з Мужилова п. Підгайці—пошукує Смик Петро. Адреса як повище.

Знайомих з Павлокома п. Березів—шукає Шпак Роман. Адреса як повище.

Данилюка Михайла, прибув до В. Британії—пошукує Гарватюк Микола. Адреса як повище.

Замовляйте, читайте, поширюйте! Копіюйте, передплачуйте: часопис „УКРАЇНСЬКА ТРИБУНА“. Книжки і альманахи видання „Української Трибуни“. Пона Німеччину розрахунок, належитості, замовлення, приймають наші заступники: в Англії: Oleksa Mozarowskyj, 15 Russel Road, London, W. 14, England.

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Вел. Британії
Редагує: Колєсгія. Видас: Видавництво ОСНОВА.
Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шиллінги;
на пів року — 11 шиллінгів,
на три місяці — 6 шиллінгів,
Поодинокое число — 6 пенсів.
Цінник оголошень: 1 цаль на одну шпальту 1 фунт й 10 шиллінгів.
Дрібні оголошення й пошукування — 3 пенси за слово
Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,
25a, All Saints Road, London, W. 11.